

Έποικοι: Η μεγαλύτερη πληγή

Του Σπύρου Αθανασιάδη

Για μιαν ακόμη φορά το θέμα των εκ Τουρκίας εποίκων, που έχουν κατακλύσει τα κατεχόμενα, βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη λόγω του σχεδίου Ανάν για επίλυση του Κυπριακού.

Αρκετές φορές στο παρελθόν — δήλωσαν ότι ο πληθυσμός του ψευδοκράτους θα πρέπει να αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό, ούτως ώστε η τουρκική πλευρά να έχει απαιτήσεις για τον ανάλογο ζωτικό χώρο.

Επιδίωξη της τουρκικής πλευράς ήταν και είναι η αύξηση του πληθυσμού στις 400.000 ή 500.000 ψυχές. Η μόνη περίπτωση για να αυξηθεί ο πληθυσμός ήταν η μεταφορά κουβαλητών από την Τουρκία. Όταν άρχισαν να καταφθάνουν οι φουρνιές των ρακένδυτων κουβαλητών από τα βάθη της Ανατολίας, το κατοχικό καθεστώς θεώρησε σκόπιμο να μετακαλέσει από την Τουρκία ειδικό εμπειρογνώμονα για να ασχοληθεί με το θέμα, τα προβλήματά τους, να προβεί σε εισηγήσεις...Ο εμπειρογνώμονας, αντί για οποιαδήποτε άλλη συμβουλή, σύσταση ή έκθεση, κάλεσε τους “υπουργούς” να μην παρεμβάλουν εμπόδια στην άφιξη και εγκατάσταση των Τούρκων εκ Τουρκίας, “καθότι στόχος μας είναι να αυξήσουμε τον πληθυσμό σας στις 400.000 (Kibrisli-έκδοση 1ης

Αυγούστου 1995).

Στις αρχές του Νοεμβρίου του 1997, ο τότε “υπουργός” οικονομικών και νυν αντιπρόεδρος της ψευδοκυβέρνησης Σαλίχ Τζιοσιάρ, σε συνάντηση που είχε με αντιπροσωπεία εποίκων από το διαμέρισμα Μαύρης Θάλασσας της Τουρκίας, δήλωσε ότι το ψευδοκράτος έχει ανάγκη άλλων 200.000 Τούρκων από την Τουρκία. Η αλλαγή του δημογραφικού χαρακτήρα των κατεχομένων άρχισε αμέσως μετά την εισβολή. Πάμπτωχοι κάτοικοι χωριών από την Ανατολική, Νοτιοανατολική και Κεντρική Ανατολία τα εγκατέλειψαν ομαδικά και μετανάστευσαν στα κατεχόμενα. Πίστευαν-έτσι τους είχαν υποσχεθεί-ότι στο νησί θα εύρισκαν τα πάντα. Γρήγορα αντιλήφθηκαν ότι θα ήταν δύσκολο να ριζώσουν σ’ έναν τόπο τόσο ξένο γι’ αυτούς. Η μόρφωση, συμπεριφορά, περιβολή, ήθη-έθιμα των εποίκων ήταν τέτοια,, που το κατοχικό καθεστώς θεώρησε σκόπιμο να τους γκετοποιήσει σε μια περιοχή με έντονη-ακόμη-την ελληνική παρουσία, την Καρπασία.

Τα Τουρκοχώρια της Καρπασίας απέφυγαν να τους φιλοξενήσουν. Όσοι Τ/Κ μετακινήθηκαν από τις ελεύθερες περιοχές στις κατεχόμενες, ήταν μάρτυρες των αδικιών σε βάρος τους

αφού τα καλύτερα ε/κ κτήματα, σπίτια, περιβόλια παραχωρούνταν στους εποίκους και όχι στους πρόσφυγες Τ/κ.

Με την πάροδο του χρόνου το καθεστώς τους παραχώρησε την "ιθαγένεια", με αποτέλεσμα ν' αρχίσουν οι προσλήψεις στην "αστυνομία" και αλλού. Στις 18.12.1998 η "Αβρούπα" έγραφε: "Οι περισσότεροι από τους εργάτες του 'δημοσίου' είναι έποικοι. Το σύνολο σχεδόν των νοσοκόμων είναι από την Τουρκία. Το 90% των 'αστυνομικών' που εγγράφονται στο 'σώμα' είναι Τούρκοι από την Τουρκία. Οι εργάτες που έχουν κατακλύσει την αγορά είναι Τούρκοι της Τουρκίας, όπως Τούρκοι εκ Τουρκίας είναι και οι υπάλληλοι του 'δασαρχείου'. Γεμάτα τα ξενοδοχεία και η τουριστική βιομηχανία από έποικους εργάτες και υπαλλήλους. Πως, λοιπόν, να μην μεταναστεύσουν οι Τ/Κ;

Εκτός από τους τίμιους ανθρώπους που βρέθηκαν στα κατεχόμενα για ένα καλύτερο μέλλον και ένα κομμάτι ψωμί με δυο ελιές, στα κατεχόμενα έφθασαν και αποβράσματα της κοινωνίας, ληστές, βιαστές, απατεώνες..."

Το κατοχικό καθεστώς τους δεχόταν και τους παρείχε κάθε δυνατή βοήθεια και εξυπηρέτηση, ίσως γιατί αυτοί θα μπορούσαν πιο εύκολα να ξεριζώσουν από τις εστίες τους, τους εγκλωβισμένους. Στις 23.7.1976, δύο χρόνια μόλις μετά την εισβολή, η "Τερτζουμάν"

Κων/πολης έγραφε:

"Τα άτομα που μεταναστεύουν στην Κύπρο είναι, δυστυχώς, άτομα με κακές προθέσεις, με εγκληματικό μητρώο και παρελθόν".

Το Μάιο του 1978 ο Τ/κ ηγέτης Φαζίλ Κιουτσούκ ζήτησε "να σταλούν πίσω στην Τουρκία οι άξεστοι και αμόρφωτοι έποικοι". Ο Γερμανός επιστήμονας Ronald Wellenreuther, στο βιβλίο του "Μια μοιρασμένη στα δυο μεταξύ Δύσης και Ανατολής-πόλη". (Περιοδικό Kibrisli -τεύχος Αυγούστου 1996), γράφει ότι εντός των τειχών της Λευκωσίας ο αριθμός των Τούρκων από την Τουρκία φθάνει το 70-80%. Η μόρφωση των εποίκων και οι στερήσεις, πολλές φορές τους οδηγούν σε αξιόποινες πράξεις. Σχεδόν πάντα, στα αποτρόπαια εγκλήματα πρωταγωνιστούν έποικοι."

Τον Αύγουστο του 1996 ο Τ/κ ηγέτης Ντενκτάς, δήλωνε για τους εποίκους (αναφορά σε λαθραίους εργάτες από Τουρκία): "Πρέπει να αναχαιτίσουμε την είσοδό τους. Τελευταία χάσαμε τον έλεγχο". Η συντριπτική πλειοψηφία των καταδίκων στις τ/κ φυλακές είναι Τούρκοι εκ Τουρκίας.

Η Τζουμψουριέτ (1.8.2000) δημοσίευσε άρθρο του Ρεσάτ Ακάρ, ο οποίος θέτει μερικά ερωτήματα, ενώ υπενθυμίζει τη δήλωση του Ετζεβίτ μετά το 1974: "Η Κύπρος θα μετατραπεί σε Ελβετία". "Αντί-γράφει-για Ελβετία μετατρέπη σε κέντρο βρωμιάς. Ποιός

μετέφερε τα καζίνα στην 'ΤΔΒΚ'; Πως η μαφία της Τουρκίας ανακάλυψε την 'ΤΔΒΚ'; Ποιός έκανε στραβά μάτια για εγκατάσταση όλων όσοι ήθελαν να το σκάσουν από την τρομοκρατία; Ποιός έστειλε τους φονταμενταλιστές στην 'ΤΔΒΚ'; Ποιοί ίδρυσαν τις υπερράκιες τράπεζες στο νησί που ασχολούνται με ξέπλυμα βρώμικου χρήματος;"

Η απάντηση στα ερωτήματα προηγήθηκε από την ιταλική Κοριέρα Ντε Λα Σέρα (Ιανουάριος 1998). Η εφημερίδα έγραφε ότι η τουρκική μαφία ελέγχει τα τραπεζικά ιδρύματα στα κατεχόμενα και ξεπλένει εκατομμύρια δολάρια που προέρχονται από τη διακίνηση ναρκωτικών και κυρίως ηρωίνης.

Στις μεγάλες κομπίνες είναι αναμεμιγμένοι και έποικοι ψευδοβουλευτές και ψευδούπουργοί. Στις 10.5.1995 ο "βουλευτής" του Κόμματος Εθνικής Ενότητας (εποίκων) Ομέρ Ντεμίρ, προσπάθησε να βοηθήσει τη φίλη του, Γκιουλσέν Ιτσόζ, να εξαγάγει 4 1/2 κιλά ηρωίνης από το παράνομο αεροδρόμιο Τύμπου. Με τη βοήθεια του "βουλευτή" φίλου της, η Ιτσόζ βρέθηκε στην αίθουσα VIP αλλά κάτι δεν "δούλεψε" καλά και συνελήφθη. Ο Ντεμίρ, με τα ισχυρά μέσα που διέθετε, πέτυχε να τεθεί υπό κράτηση η φίλη του σε ξενοδοχείο και όχι σε κρατητήριο. Μετά από μικρό διάστημα δραπετεύσε και από τότε χάθηκαν τα ίχνη της.

Περισσότερο "δραστήριος" (!) ο έποι-

κος "υπουργός", "βουλευτής", "αρχηγός κόμματος" Κενάν Ακίν, γνωστός από τα γεγονότα της Δερύνειας.

Ο Ακίν συνεργαζόταν με άτομα του υποκόσμου τόσο στον Καναδά όσο και στην Τουρκία, με τη βοήθεια των οποίων έβγαλε στο σφυρί "τουρκοκυπριακά διαβατήρια", "τουρκική ιθαγένεια", "διαβατήρια της τουρκικής δημοκρατίας"... Ολοσέλιδες αγγελίες σε εφημερίδες του Καναδά, των ΗΠΑ και του Χονγκ-Κονγκ καλούσαν τους ενδιαφερομένους να καταβάλουν το ποσό των \$35.000, την δε παραχώρηση της "ιθαγένειας" εγγυείτο ο "υπουργός" γεωργίας και δασών", Κενάν Ακίν.

Στις 26.8.00 η αρθογράφος της "Αβρούπα" Σουζάν Καραμάν, έγραφε ότι οι έποικοι επιδίδονται στην κτηνοβασία και κάνει ειδική μνεία-ονομαστικά-σε αποβράσματα της τουρκικής κοινωνίας που βρήκαν καταφύγιο στα κατεχόμενα. Η Καραμάν γράφει: "Δεν είμαστε εμείς που καλέσαμε όλους όσοι είχαν αναμιχθεί σε βρωμοδουλειές στην Τουρκία, τους αλήτες. Όλοι ήταν απρόσκλητοι".

Ο Μεχμέτ Λεβέντ είναι αδελφός του γνωστού δημοσιογράφου Σενέρ. Σε άρθρο του (5.9.01), αναφερόμενος στους εποίκους, έγραφε: "Δεν γνωρίζουμε από που στην ευχή έχουν έλθει. Ήλθαν πάντως και εγκαταστάθηκαν εδώ, λες και ήταν το αμπελοχώραφο του πατέρα τους. Μας άρπαξαν ό,τι είχαμε. Τους δόθηκε τόση σημασία,

που σύντομα άρχισαν να μας βλέπουν σαν παράσιτα. Λες και αυτοί γεννήθηκαν και μεγάλωσαν σ' αυτά τα εδάφη και όχι εμείς. Το μόνο που απομένει είναι να μας διώξουν από την ίδια μας την πατρίδα. Ενώ οι Τ/κ αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν, αυτοί άρπαξαν ό,τι μας ανήκε και στρογγυλοκάθησαν”.

Πολύ σωστά ο Λεβέντ αναφέρεται στη λέξη “στρογγυλοκάθησαν”, καθότι πλέον οι έποικοι είναι πλειονότητα και όπως αναφέρει ο εισηγητής της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, Γιάκο Λάασκον: “Μαζί με την ιθαγένεια οι έποικοι αποκτούν το σύνολο των πολιτικών δικαιωμάτων, περιλαμβανομένου και του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι καθώς και της ίδρυσης κόμματος.”

Σήμερα ο αρχηγός του Κόμματος Εθνικιστικής Δικαιοσύνης Κενάν Ακίν, είναι έποικος ενώ υπάρχουν ψευδοβουλευτές, διευθυντές “τμημάτων”...

Ο αριθμός των εποίκων πρέπει να κυμαίνεται στις 120-130.000 και των Τ/κ στις 70-80.000, άνκαι πολλοί Τ/κ δημοσιογράφοι και πολιτικοί κάνουν λόγο για πολύ μικρότερο αριθμό Τ/κ. Για παράδειγμα, η Αφέντ Κιράν στις 27.1.02 έγραφε στην “Αφρικόα”: “Θυμάμαι ότι πριν το 1974 ο τ/κ πληθυσμός της νήσου ήταν 120.000. Μετά το 1974 ενώ αυξήθηκε η μετανάστευση των Τ/κ, ανακοινώθηκε ότι ο πληθυσ-

μός είναι 208.000. Πάω στοίχημα, ότι ο πληθυσμός μας μειώθηκε τουλάχιστον κατά το 1/3, ίσως και κατά το 1/4. Με τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις, πρέπει να είναι ή 30.000 ή 40.000. Τετραπλάσιοι από τους Τ/κ είναι αυτοί που έφεραν στο νησί και τους έδωσαν ιθαγένεια”. Το κατοχικό καθεστώς προσπαθεί συστηματικά να αποκρύψει τον αριθμό των εποίκων.

Στην απογραφή-παρωδία του 1996 δεν υπήρχε ερώτηση για τον τόπο γέννησης ή καταγωγής, καθότι κατ' αυτό τον τρόπο θα αποκαλύπτονταν ο αριθμός των εποίκων.

Στην απογραφή-παρωδία του 1996 δεν υπήρχε ερώτηση για τον τόπο γέννησης ή καταγωγής, καθότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποκαλύπτονταν ο αριθμός των εποίκων.

Όσο, όμως και αν προσπάθησαν ή προσπαθούν να τον αποκρύψουν, εκθέσεις ξένων αξιωματούχων ή οι εκλογικοί κατάλογοι αποκαλύπτουν τα απόρρητα.

Συγκεκριμένα: Στις 5.5.1985 διενεργήθηκε στα κατεχόμενα δημοψήφισμα για έγκριση του “συντάγματος”. Οι ψηφοφόροι ήταν 91.810. Σε 34 μέρες οι ψηφορόροι προσήλθαν και πάλι στις κάλπες (9.6.1985) για να εκλέξουν τον “πρόεδρο της δημοκρατίας”. Σε 34 μέρες ο αριθμός αυξήθηκε κατά 2.407 άτομα και έφθασε τις 94.277.

Στις 23.6.1985 διεξάγονται γενικές “εκλογές”, οπότε βλέπουμε νέα αύξη-